

Βρίσκοντας τον Πελέ...

Ξημερώνει Κυριακή. Η μέρα του αγώνα. Ο Κώστας ξυπνάει νωρίς και πηγαίνει στο Γυμνάσιο. Βαδίζοντας βλέπει την Κλεμεντίνη μαζί με τον Μαρτινίδη να μπαίνουν στο Γυμνάσιο κρατώντας στο χέρι μία μπάλα. Ο Κώστας τους ακολουθεί και τους βλέπει να κατευθύνονται σε μια σκοτεινή αίθουσα του υπογείου. Πίσω από μια στοίβα κουτιά τους παρακολουθεί να ανάβουν ένα φακό και έκπληκτος ...αντικρίζει τη μπάλα του... τον Πελέ! Πετάγεται από την κρυψώνα του και μ' ένα ωραίο σάλτο, τους αιφνιδιάζει και παίρνει τη μπάλα.

Τον πήραν στο κυνήγι. Ο Κώστας τρέχει λαχανιασμένος και αντικρίζει το γήπεδο. Όμως, μ' ένα άλμα ο Μαρτινίδης τον ρίχνει κάτω. Αρχίζει μεγάλος καυγάς.. Ρίχνουν μπουιές, κλωτσιές και σπρωξιές ο ένας προς τον άλλο. Η μάχη διαρκεί αρκετή ώρα, ώσπου νικητής «στέφεται» ο Κώστας! Με το τρόπαιό του στο χέρι και περήφανος για το κατόρθωμά του κατευθύνεται στον πάγκο, όπου βρίσκεται ο γυμναστής του σχολείου του.

- Μα πού είσαι τόση ώρα, Κώστα; Τον ρωτάει. Και τι είναι όλες αυτές οι γρατζουνιές στο σώμα σου; Με γάτες πάλευες;
- Έπεσα και χτύπησα, απαντά αμήχανα ο Κώστας
- Είσαι σε θέση να συμμετάσχεις στον αγώνα;
- Και βέβαια, κύριε! Πού να 'ξερε ο δάσκαλός του τι μάχη έδωσε για αυτή τη συμμετοχή, σκέφτεται από μέσα του...

Ο πολυπόθητος αγώνας ξεκινά... Με παράταξη 4-3-3 οι ποδοσφαιριστές του Γυμνασίου παίρνουν θέση στον αγωνιστικό χώρο. Η αντίπαλη ομάδα πιέζει στην επίθεση και στο 33' καταφέρνει να σκοράρει το πρώτο τέρμα και με αυτή την επιτυχία παίρνει το δρόμο για τα αποδυτήρια στο ημίχρονο. Άσχημα τα πράγματα για το Γυμνάσιο. Ο προπονητής τους παρακινεί να πιέσουν δυνατά στην επίθεση και να δώσουν τον καλύτερό τους εαυτό.

Με αυτή την ενθαρρυντική ένεση μπαίνουν ξανά στον αγωνιστικό χώρο με περισσότερο πάθος αυτή τη φορά. Ο Κώστας νιώθει σίγουρος ότι παίζοντας με τον Πελέ τα πόδια του θα βγάλουν φτερά και θα δώσει τη νίκη στην ομάδα του. Σχεδόν ακούνητος μέσα στον αγωνιστικό χώρο και χωρίς να ακούει τις φωνές της υπόλοιπης ομάδας ονειρεύεται γκολ και πανηγυρισμούς!! "όταν επανέρχεται στην πραγματικότητα τα πράγματα δυσκολεύουν κι άλλο. Όμως, ευτυχώς, ο Μαρτινίδης στο 65' κάνει το 1-1 και φέρνει το παιχνίδι σε απόλυτη ισορροπία.

Και έχουμε φτάσει αισίως στο τελευταίο λεπτό των καθυστερήσεων με την αντίπαλη ομάδα να έχει την κατοχή της μπάλας και να πιέζει στην επίθεση ώσπου... μ' ένα δυνατό σουτ έξω από την περιοχή, τη στιγμή που ο διαιτητής σφυρίζει τη λήξη, βάζει το καθοριστικό ΓΚΟΟΟΟΟΛΛ!!!!

Το ματς έληξε και το Γυμνάσιο έχασε.. Οι παίκτες απογοητευμένοι οδηγούνται στα αποδυτήρια. Κώστας και Μαρτινίδης κοιτάζονται στα μάτια με θλίψη. Χωρίς να μιλούν

συνειδητοποιούν ότι τελικά οι καυγάδες δεν ωφέλησαν κανέναν από τους δύο, αντίθετα έβλαψαν όλη την ομάδα. Και ο αγαπημένος Πελέ δε λειτούργησε ως γούρι για τον Κώστα, παρόλο που έπαιζε με αυτόν...

Αυτός ο αγώνας στάθηκε η αιτία να πάρει ένα πολύ σημαντικό μάθημα ο Κώστας μας: Το αποτέλεσμα κάθε προσπάθειάς μας δεν εξαρτάται από την τύχη και τα γούρια μας, αλλά η επιτυχία έρχεται με σκληρή προσπάθεια, επιμονή, θέληση και βέβαια ...τη συνεργασία των καλών μας φίλων!!

ΤΕΛΟΣ